

РЕШЕНИЕ

№ 325

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 20.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7838** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 59 ал. 3 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО).

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място], общ. К., обл. В. срещу Заповед № Т – РД – 15 – 57 от 28.05.2012г. на Заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която на основание чл. § 17 ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗУО (ДВ бр. 30 и бр. 99 от 2011г. в сила от 01.01.2012г.) (отм.) е прекратен лиценз № 5 от 2003г., издаден за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали (ТДОЧЦМ), на жалбоподателя.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие със закона. Твърди, че към момента на издаване на заповедта – 28.05.2012г. срокът по § 17 ал. 1 и 2 от ЗИД на ЗУО (ДВ бр. 99 от 2011г. в сила от 01.01.2012г.) не е бил изтекъл, поради и което заповедта е издадена преждевременно. Твърди, че е предприел действия по изпълнението на изискванията на § 17 ал. 1 и 2. Иска оспорената заповед да се отмени.

Ответникът Заместник – министъра на икономиката, енергетиката и туризма не се явява и не се представява в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Въз основа на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

С лицензия № 5 от 19.12.2003г. на заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма на жалбоподателя в това производство е разрешено да извършва търговия с отпадъци от черни и цветни метали на вписани в лицензията площадки и съобразно изискванията на българското законодателство. В приложени към лицензията е посочено, че търговията ще се извършва на площадка намираща се в [населено място], обл. В., в УПИ I и II по плана на [населено място], представляващо имот № 696 в землището на града, м. „К.“, стопански двор до главния път за АЕЦ.

Имот № 696, върху който жалбоподателят осъществява своята дейност по ТДОЧЦМ, е собственост на Е. Й. Д.. С договор за наем от 07.02.2012г. той е предоставил на [фирма] под наем посочения имот. Със заявление от 2012г. жалбоподателят в това производство е поискал да бъде направено изменение на ПУП за имот № 696 по действащия план на [населено място], представляващ имот идентификатор № 37798.218.6 по кадастралната карта, като имота се отреди за пункт за изкупуване на черни и цветни метали. Поисканото изменение на ПУП е допуснато със заповед № 33 от 12.01.2012г. на Кмета на [община] и одобрено по протокол № 2 от 27.03.2012г. на ОЕСУТ.

Жалбоподателят в това производство е подал заявление в изпълнение на изискванията на § 17 ал. 1 от ЗИД на ЗУО във връзка с чл. 54 ал. 2 от ЗУО (отм.) вх. № Т – 96 – 00 – 521 на 14.02.2012г. (стр. 53 от делото). Към заявлението са приложени удостоверение за съответствие на площадката за ТДОЧЦМ, декларация за спазване на изискванията по чл. 60 ал. 8 от ЗУО и другите изискващи се документи.

Административният орган като е приел, че в срока заложен в § 17 от ЗИД на ЗУО (ДВ бр. 30 и 99 в сила от 01.01.2012г.) (отм.), а именно 16.02.2012г. не са представени изискуемите по § 17 документи, поради което е издал оспорената в това производство Заповед № Т – РД – 15 – 57 от 28.05.2012г. на заместник – министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган съобразно изискванията на чл. 59 ал. 3 от ЗУО и съобразно т. 3 от Заповед № РД – 16 – 480 от 24.04.2012г. на Министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Оспорената заповед е издадена при спазване на предвидената от закона форма - писмена, без извършени съществени нарушения на административно производствените правила, но при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно разпоредбата на § 17 ал. 1 от ЗИД на ЗУО (ДВ бр. 99 от 2011г., в сила от 01.01.2012г.), отменен, но действал към момента на постановяване на оспорената заповед „Лицензираните площадки за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали се привеждат в съответствие с изискванията на чл. 54 ал. 2 от ЗУО в 10-месечен срок от влизането в сила на този закон“. Съгласно ал. 2 на посочената разпоредба „Лицата, притежаващи лиценз, представят в срока по ал. 1 в Министерството на икономиката, енергетиката и туризма скица или друг

удостоверителен документ, издаден от компетентен орган, за всеки от имотите, на чиято територия е разположена площадка, вписана в лиценза, съдържащ данни за изпълнение на изискванията по чл. 54, ал. 2. В случай че за част от вписаните в лиценза площадки не се представят документи, лицето заявява тяхното заличаване от лиценза”. Едва при неизпълнение на посочените изисквания по ал. 1 и 2 от § 17 за административния орган възниква правомощието по ал. 3 на § 17 да прекрати издадения лиценз.

Видно от цитираните по – горе разпоредби на ал. 1 и ал. 2 от § 17 на ЗИД на ЗУО законът изисква в 10 месечен срок от влизане на закона в сила площадките на които се извършва ТДОЧЦМ да бъдат приведени в съответствие с изискванията на чл. 54 ал. 2 от ЗУО, като пак в този срок следва да се подаде заявление с доказателства, че площадките са приведени в съответствие с тези изисквания. Съгласно меродавната към момента на издаване на оспорената заповед разпоредба на § 17 ал. 1 и 2 от ЗИД на ЗУО срокът за привеждане на площадката в съответствие и представянето на заявление за това е 10 месеца от влизане в сила на закона. Видно от разпоредбата на § 17 ал. 1 (ДВ бр. 99 от 2011) изрично е посочено, че разпоредбата влиза в сила от 01.01.2012г. Именно от този момент следва да се смята 10 – месечния срок за привеждане на площадките в съответствие и съответно за подаване на заявление с доказателства за привеждането им по ал. 2. Във връзка с посоченото съдът намира, че срокът по § 17 ал. 1 и 2 от ЗИД на ЗУО е изтекъл на 01.11.2012г., а не както е посочил административния орган на 16.02.2012г. Това е така, тъй като меродавна към момента на издаване на оспорената заповед е редакцията на § 17 ал. 1 и 2 от ДВ бр. 99 от 2011г., за която законодателят изрично е приел, че влиза в сила от 01.01.2012г., от която дата следва да се смята срокът. Като е изчислил срокът от приемането на § 17 ал. 1 от ДВ бр. 30 от 2011г., без да съобрази последващата воля на законодателя за продължаването му с изменението на § 17 ал. 1 и 2 от ДВ бр. 99 от 2011г. административният орган е приложил неправилен материалния закон. Като следва да се отбележи и че именно разпоредбата на § 17 ал. 1 от ДВ бр. 99 от 2011г. е разпоредбата, която е в сила към момента на издаване на оспорената заповед – 28.05.2012г. и която е меродавна към оспорената заповед.

Най – накрая като е издал оспорената заповед преди да е изтекъл срокът предвиден по § 17 ал. 1 и ал. 2 от ЗИД на ЗУО, административният орган е издал оспорената заповед преждевременно и съответно е издал същата в противоречие с материалния закон, а именно в противоречие с § 17 от ЗИД на ЗУО, т.е. вменил е неизпълнение на задължение, което влече прекратяване на лиценза, преди изтичането на 10 месечния срок по § 17 ал. 1 и 2 от ЗИД на ЗУО от ДВ бр. 99 от 2011г., т.е. преди 01.11.2012г., когато изтича този срок. Към момента на издаване на заповедта не са били налице предпоставките за издаване на заповедта по § 17 ал. 3, тъй като срокът не е бил изтекъл.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспорената в това производство заповед № Т – РД – 15 – 57 от 28.05.2012г. Заместник – министър на икономиката, енергетиката и туризма е незаконосъобразна, издадена при неправилното приложение на материално правните норми и като такава следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Т – РД – 15 – 57 от 28.05.2012г. на Заместник - министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която на основание чл. § 17 ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗУО (ДВ бр. 30 и бр. 99 от 2011г. в сила от 01.01.2012г.) (отм.) е прекратен лиценз № 5 от 2003г., издаден за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, на жалбоподателя [фирма] със седалище [населено място], общ. К., обл. В..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: